

DESIRE®

Yvonne Lindsayová
V područí touhy

 HARLEQUIN®

YVONNE LINDSAYOVÁ

V PODRUČÍ TOUHY

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

až pohlédnete na květnové tituly z edice Desire, možná si pomyslíte, že hned první povídka s názvem Pomsta mužům mnoho prostoru pro romantiku neskýtá. Opak je ale pravdou. I obtížné životní situace, jako jsou rozvod, ztráta společenského postavení, finanční problémy, mohou být příležitostí pro novou lepší etapu života. A vlastně v bledě modrém to platí i pro další dva tituly – Probuzené city a V područí touhy. I zde se nově vzniklému vztahu postupně podaří přetavit počáteční averzi a nedůvěru v úctu, obdiv, touhu a nakonec v lásku.

Přeju Vám krásný a ničím nerušený zážitek z četby.

Váš Harlequin

Katy Evansová

PROBUZENÉ CITY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Vengeful Vows

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2019 by Dolce Vita Trust
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-5016-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5017-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5018-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Alice Horvathová, zakladatelka dynastie Horvathů, bývalá generální ředitelka *Horvath Corporation* a zakladatelka společnosti Manželství na klíč, se rozhlížela po místnosti vyzdobené květinami a ozářené měkkým světlem svíček. Pokoušela se nevnímat rozrušení, které se jí tak nepochopitelně zmocnilo. Opravdu netušila, proč je ze spojení svého nejmladšího vnuka Galena s ženou, která se k němu přímo dokonale hodila, tak nervózní. To ona je přece seznámila, a když její plán vyšel, málem si poplakala dojetím. Potom se již věci vyvíjely spíše samospádem a ona nad nimi ztratila kontrolu. Jednoduše nevěděla, co se bude dít dál, a na něco takového nebyla zvyklá.

Jejich budoucí štěstí bylo jediným cílem, o který usilovala, ale bohužel si jím nebyla v tomto konkrétním případě tak jistá jako jindy. Pokud budou chtít dosáhnout jeho naplnění, bude to od nich vyžadovat úsilí a pořádnou porci odhodlanosti.

Musela se sama sebe ptát, zda na sebe nevzala až příliš velké riziko. Galen sice tvrdil, že nehledá žádnou romantiku ani vášeň, ale to jsou přece věci, na které má každý právo.

Vzpomněla si na svého zesnulého manžela Eduarda, dnes jí chyběl jako už dlouho ne. K tomu, aby ho mohla konečně nechat v klidu spát, potřebuje, aby tohle manželství opravdu uspělo, lhostejno jaká tajemství vyjdou v průběhu času najevo.

Galen zavřel na krátko oči, a pak sebou trhl, když ucítil stisk drobné ruky.

„Bude to v pořádku,“ pošeptala mu Ellie. „Bude tě milovat.“

Jemně opětoval její stisk. „Bude milovat nás,“ opravil ji.

Setřel si z obleku imaginární smítko a podíval se na svou družičku. Ellie se na něj usmála a Galen cítil, jak mu srdce zaplavuje něha.

Jeho bratr Valentin i bratranec Ilja se oba nabídlí, že se k oltáři postaví s ním, ale tohle nebyla jen tak obyčejná svatba. Nyní šlo především o to zajistit bezpečí a jistotu pro devítiletou Ellie, a tak mu tedy přišlo smysluplné, aby tu s ním stála ona, zatímco si bude brát naprosto cizí ženu, o níž zhola nic neví. Chudák dítě, pomyslel si, zaslouží si někoho stokrát lepšího, než jsem já, ale budu se snažit pro ni dělat maximum a budu to dělat až do konce svého života.

Když se po nečekané a šokující smrti jejích rodičů při tragické autonehodě před třemi měsíci stal jejím pěstounem, celý jeho život, tak jak ho až dosud znal a žil, se rázem změnil. Sbohem divoké večírky, sbohem bohémský životní style. Zodpovědnost a závazky, jimž se po celý svůj dospělý život tak úspěšně vyhýbal, na něj dopadly s prudkostí sněhové laviny. Na něco takového nebyl vůbec připravený. To ale žádný z jeho přátel. Nikdo jednoduše nečekal, že Elliini rodiče tu najednou nebudou.

Ještě jednou se rozhlédl kolem sebe a ujistil se, že všechno je, jak má být. Nebyl by to nakonec on, generální ředitel *Horvath Hotels and Resorts*, kdyby si všechno třikrát nezkontroloval. Věděl, jak učinit lidi šťastnými, a věřil, že mu to pomůže udělat šťastnou i svoji budoucí ženu. Nebo snad ne?

„Už je tady,“ pošeptala mu Ellie chraptivým hlasem. „A je moc hezká.“

Galen se podíval ke dveřím na konci kobercem pokryté uličky a cítil, jak se mu zatajil dech. Hezká? To slovo ani zdaleka nevystihovalo ženu, která tam stála. Její tvář jako by byla symbolem vnitřního klidu a vyrovnanosti. Nemohl nevidět její ladný, dlouhý krk a nahá ramena. Vlasy měla učesané tak, že zatoužil zabořit do nich prsty a vytáhnout pomalu jednu po druhé sponky, které účes držely. Její bílá pleť zářila, stejně jako diamantový náhrdelník, který jí spočíval mezi plnými nadry. Zabloudil pohledem ještě níže, k útlému pasu, kolem nějž měla saténovou šerpu zdobenou stříbrnými flitry. Látka šatů ji obepínala jako jemný oblak, který prozrazoval její úchvatnou a sexy postavu.

„Vypadá jako princezna,“ pronesla Ellie natolik hlasitě, že se všichni v místnosti otočili a překvapením zalapali po dechu.

„Tak z ní uděláme naši královnu, co říkáš?“ zeptal se Galen, vzal Ellii pevně za ruku a vydal se vstříc své úchvatné nevěstě.

Když se trochu přiblížili, všiml si, jak jí na hrdle pulzuje žíla. Možná není až tak klidná, jak se tváří, blesklo mu hlavou. To mu ovšem nevadilo. Nejspíš by mu přišlo naopak divné, kdyby nebyla alespoň trochu rozrušená. Cítil by nedůvěru k někomu, kdo se se svým snoubencem setkává poprvé až před oltářem a necítí přítom ani náznak neklidu a nejistoty. A i když on sám již zažil, že se jeho bratr i bratranec ženili stejným způsobem, v životě by ho nenapadlo, že se i on vydá jejich cestou. To bylo ovšem před Ellii.

„Můj nastávající?“ pronesla žena a v očích jí na okamžik probleskl žár. Její šedé panenky přitom ve světle svíce vyplňovaly téměř celý prostor oka.

„Galen Horvath, k tvým službám,“ pronesl hlasem, který zněl příliš sevřeně a nervózně, což mu nebylo vůbec podobné. Zároveň jí zvedl ruku a přitiskl si ji ke rtům v letmém polibku.

Měla horkou a voňavou kůži. Cítil z ní vanilku

a ještě nějaké jiné, výraznější koření. Ruka se jí lehce chvěla a on ji rychle pustil.

Jeho malá družička rozhodně tak plachá nebyla. „A já jsem Ellie. Vezmeš si nás?“

Ženě se na rtech objevil pobavený úsměv. „Myslíš oba? Tomu tedy říkám kompletní balíček,“ pokračovala a nepřestávala se smát. Byl to milý a upřímný úsměv a stejně mile jí zářily i oči. „Odpověď zní ano. Jmenuju se Peyton Earnshawová a s radostí se za vás provdám.“

Galen z ní nespouštěl oči a cítil, jak se mu stahuje žaludek, jako by se ocitl v dosahu nějaké podivné síly, která ho přitahovala a již se nedokázal bránit. Smyslná touha, vyhodnotil pocit, který ho zcela opanoval. Čistá a ničím nespoutaná tělesná přitažlivost, jakou snad ještě nikdy nepoznal. Nic jiného za tím ale hledat nemusí. Na první setkání se svou budoucí ženou to rozhodně bylo víc, než předpokládal. Napětí, které ho celý den svíralo, začalo zvolna opadávat. Tohle bude dobré. To nejhorsí už má za sebou. Jeho žena se mu rozhodně líbí.

Peyton v rámci své práce investigativní žurnalistky dělala a zažila již hodně věcí, ale ještě nikdy se kvůli ní nevdávala. Když se rozhodla napsat článek o Alici Horvathové, jenž měl odhalit podvodnou povahu jejího podnikání, zjistila, že pro Alici pracuje i její dávná kamarádka ještě z univerzity. Když se pak dozvěděla, že Alicin nejmladší vnuk hledá nevěstu, rozhodla se využít skutečnosti, že jí byla Michelle ještě ze školy hodně zavázaná, a s její pomocí se stala vítězkou celého konkurzu na nevěstu. To, že výsledky mohly být tak lehce zmanipulovány, propůjčovaly notnou váhu jejímu argumentu, že celá sňatková kancelář je jeden velký podfuk.

Nyní ale musela potlačit vzrušení, když s Galenem na jedné a Ellií na druhé straně kráčela k oddávajícímu úředníkovi, který se na ně na druhém konci

uličky blahosklonně usmíval. Byla připravená udělat k naplnění svého cíle cokoli, dokonce si vzít i naprosto cizího a neznámého muže, a nyní byla prakticky u cíle své cesty.

Naprosto zřetelně vnímala vřelý stisk a sílu Galeovy ruky a pokoušela se zklidnit své zběsile bušící srdce. Je to přece muž jako každý jiný. Jistě, její snoubenec mohl být v loterii, do níž se pustila, kdokoli, ale nebyl. Byl to jeden z mnoha vnuků Alice Horvathové. Mohl být malý i vysoký, tlustý i hubený, hezký i ošklivý. Galen byl ovšem extra třída. Vysoký, urostlý a hezčí než všechny filmové hvězdy, které kdy viděla v kině. Co víc, vyzařovalo z něj zvláštní charisma, které ji přitahovalo způsobem, který dosud nepoznala. A jeho dotek, ten s ní prováděl podivné věci. Takové, o kterých si vždy myslela, že je má pevně pod kontrolou, že je vůči nim v normálním životě imunní. To ona rozhoduje, kdo se k ní přiblíží a kdo bude pouze marně kroužit kolem. Samozřejmě nebyla už žádná naivka naplněná nerealistickými představami o princí na bílém koni. Věděla, že se jednoho dne zamiluje, ale stejně tak již zažila i bolest, kterou dokáže způsobit neuvážené rozhodnutí učiněné ve víru vášně, a už nikdy nehodlala podobnou chybu opakovat.

„Je všechno v pořádku?“

Na uchu ji zašimral lehký závan jeho dechu.

„Připadám si jako v pohádce,“ odpověděla se zářivým a šťastným úsměvem. Štěstí však rozhodně necítila.

Chvíli se jí díval zpříma do očí, ale pak se i jemu roztáhla tvář úsměvem, z něhož se jí téměř podlomila kolena. Ještě jednou jí stiskl ruku a pak ji zase pustil. Na tohohle chlapíka si budu muset dávat pozor, zopakovala si důrazně v okamžiku, kdy všichni tři zastavili před oddávajícím úředníkem.

Obřad byl jen velmi krátký a jednoduchý. Než řekla své konečné ano, ještě na okamžik zaváhala, když

si uvědomila, že její rozhodnutí neovlivní pouze život muže, za nějž se chystá provdat, ale i život té sladké dívky, která k němu tak obdivně a láskyplně vzhlíží, plná důvěry a očekávání. To by ji mělo varovat. Rozhodně nesmí připustit, aby se v této záležitosti jakkoli citově angažovala. S nikým se nemíní sblížovat a nikomu nedovolí, aby se sblížil s ní. A až její objevený a odhalující článek, z něhož Alice Horvathová vyjde jako krutá a manipulativní žena, spatří světlo světa, jedinou jeho obětí se tak stane žena, která zlomila srdce jejího otce a následně tak zničila i celou její rodinu.

Několikrát zamrkala, aby zaplašila slzy, které se jí nahrnuly do očí. Hlavně nesmí ukázat slabost. To je její mantra už celé roky, a ani tahle svatba na tom nic nezmění.

„Blahopřeji vám!“ zakončil oddávající obřad, jako by to snad byl skutečný sňatek a ona si s Galenem plánovala zárnou budoucnost. „A prohlašuji vás mužem a ženou. Můžete políbit nevěstu.“

Ach, ne. To snad ne.

Peyton úplně ztuhla, když ji Galen uchopil za ruce a naklonil se k ní. Přemohl ji však pocit nevyhnutelnosti, a tak zavřela oči a sama překonala vzdálenost, která je od sebe oddělovala, a dovolila mu, aby se o ni zlehka otřel rty. Ale bylo to něco víc než jen lehký dotek. Když se k ní jeho rty měkce přitiskly, tep se jí povážlivě zrychlil. Pokusila se ústa otevřít, aby protestovala, alespoň tak si to vykládala později, a on využil okamžiku a pronikl jí jazykem dovnitř a ochutnával ji s rozkoší, kterou měla ihned ukončit, ale neukončila. Místo toho se jako vzrušený teenager poddala jeho zkušeným pohybům, naklonila se ještě blíže a sama jeho polibek opětovala stejně vášnivě, jako by to bylo opravdové manželství a oni skuteční milenci, kteří se již nemohou dočkat svatební noci.

Když se od něj konečně odtáhla, připadala si podivně lehká, jako by si dala o jednu skleničku

šampaňského víc, než by měla. Stačil jí ale jediný pohled do jeho očí, a pochopila, že držet si Galena Horvatha od těla bude mnohem těžší, než si myslela.

„Tak a jsme rodina!“ zavýskla Ellie radostně a vzala je oba za ruku. „Všechno už bude jenom dobré.“

„Všechno už bude -“ začala Peyton, ale ponechala větu bez dokončení.

„Teď musíme slavit, ostatní ti vysvětlím později.“

A tak tedy slavili. Nejprve následovalo fotografování. Se všemi svatebními hosty včetně několika kamarádek z univerzity, s nimiž ještě udržovala kontakt. Horvathovi s odpovídající účastí přijali její vysvětlení, že její matka zemřela, když byla ještě dítě, a táta to na svatbu nestihl, protože je teď na opačném konci světa.

Když skončili, připili si, pojedli u bohatě prostřených švédských stolů, tancovali, znovu si připíjeli a Peyton si s každým dalším kolem připadala, jako by tohle bylo přesně to, co celý život chtěla.

Pak světla v sále lehce potemněla, z reproduktorů tiše spustila romantická hudba a Galen jí znovu nabídl rámě a odváděl si ji na parket.

„To se nikdy neunavíš?“ zajímala se. „Vždyť sis za celý večer ještě ani na chvíli nesesl.“

Krátce se usmál, ale hned vzápětí se mu na tváři usadil mnohem vážnější výraz. „Jen jsem chtěl, abys pochopila, co myslela Ellie tím, že už jsme rodina a že všechno už bude jenom dobré.“

„Povídej,“ vyzvala ho, když se zase odmlčel, a jakkoli si nebyla v přítomí jistá, měla pocit, že mu v koutcích očí zahlédla záblesk vlhkosti. Nepatrně zaklonil hlavu, několikrát zamrkal, a teprve potom se jí znovu podíval do očí. Pak se nadechl a z úst se mu začal linout příběh, o kterém neměla ani tušení.

„Ellie je moje schovanka. Její rodiče zemřeli začátkem roku při autonehodě. Byli to moji nejlepší přátelé.“

Hlas se mu nakrátko zlomil a Peyton rázem

zaplavila vlna lítosti a sympatií. Až příliš dobře věděla, jaké to je, když se vám celý svět nečekaně a z něčeho nic rozpadne na kusy. Ale ztratit v jediném okamžiku oba rodiče? To bylo až příliš kruté, aby si to vůbec dokázala představit. Mlčela a vyčkávala, až se sám vzpamatuje, aby mohl pokračovat. Nač vyplňovat prostor prázdnými slovy útěchy, která už vůbec nic nevyřeší.

Ještě pár minut mlčel a teprve potom navázal. „Myslím, že tu ztrátu nese velmi dobře, vlastně líp než já. Chodí za ní dětská psycholožka a nedělali jsme jí v životě žádné změny, kterým by měla problém se přizpůsobit. Vlastně to ona sama navrhla, abych si koupil dům v jejich staré čtvrti, ve kterém bychom spolu žili. V tom jejich už by to prý nedokázala. Bylo by jí tam smutno.“

„A ty jsi poslechl?“

„Snažím se. Zatím bydlíme v mém apartmá v hotelu, ale hledám něco vhodného. Doufám, že mi pomůžeš najít dům, ve kterém se všichni budeme cítit opravdu doma.“

„Ve kterém se všichni budeme cítit jako doma? Známe se sotva pár hodin. Není to trochu moc rychlé?“

Přikývl. „To asi ano, ale pokud má naše manželství opravdu fungovat, měli bychom spolu žít pod jednou střechou, nemyslíš?“ Když neodpovídala, pokračoval. „Vlastně jsem si myslel, že to s Elií zvládneme docela dobře, ale pak mě jednoho dne docela uzemnila. Našel jsem ji, jak ve svém pokoji pláče, a když jsem se konečně prokousal až k jádru problému, málem mě to srazilo do kolen. To jednoduše nebylo nic, co bych mohl vyřešit penězi, úsměvem nebo nějakým rozptýlením a odpoutáním pozornosti.“

„A o co šlo?“ zajímala se upřímně.

„Řekla mi, že se děsí představy, že bych zemřel tak, jako zemřeli její táta s mámou, že by zůstala úplně sama.“ Zhluboka se nadechl a rozhlédl se po

místnosti plné rozjařených hostů. Když znovu promluvil, jeho hlas zněl o poznání vážněji a naléhavěji. „Tehdy jsem pochopil, že se musím oženit a najít si ženu, která bude ochotná sdílet svůj život s Ellií a pomůže jí najít nové bezpečí a jistotu, o které přišla. Budu k tobě naprosto upřímný, Peyton. Tohle manželství pochopitelně nezačalo tak, jak manželství většinou začínají, ale to jsme oba věděli. Proto jsme přišli do Aliciny agentury. Aby nám našla partnera na celý život. Já jsem ti své důvody, proč potřebuju ženu, vyložil jasně a pravdivě. Ellie je pro mě právě teď ten nejdůležitější člověk v životě a učiním cokoli, abych ji udělal šťastnou. Potřebuju ale vědět, že jsi ochotná mě na téhle cestě následovat.“

DRUHÁ KAPITOLA

Peyton nevěděla, co si má myslet. Cítila, jak ji pohlcuje pocit viny. Její plán se jí náhle hroutil pod rukama. Nejenže musela neustále bojovat s vlastními instinkty poddat se jednoduše osudu a užít si čas v náručí muže, který ji svíral v pevném objetí a kroužil s ní po parketu. Očekávala nekomplikované spojení, které jí umožní zjistit co nejvíce špíny, kterou by pak mohla naházet na Alici Horvathovou a její pochybné dohazovačské podnikání. Nakonec, jak doufala, by z ní mohla vypadnout i omluva za to, co provedla jejímu otci a matce.

Co má ale teď dělat? Najednou je vdaná a určité se nevdávala tak, jak o tom jako malá holčička snila, kdy by ji táta pyšně vedl uličkou k oltáři a kde by na ni zcela jistě nečekal člověk, kterého viděla poprvé v životě. Přesto si byla jistá, že situaci zvládne. Tak těžké to zase být nemůže.

Jenže teď k tomu všemu musí být ještě macecha. A ne jen tak obyčejná. Bude muset přijmout dítě, které už dobře ví, co znamená ztratit své nejbližší a jehož celý svět může obrátit vzhůru nohama. Už teď cítila, jak ji k dívence poutá stále silnější náklonnost. Jak by také ne? Ellie je veselá, milá a neuvěřitelně pozitivní dívka. Vlastně jí připadala jako kopie jejího vlastního já, když jí bylo deset. Až na to, že když se jí její svět zhroutil, uzavřela se do sebe. Ne jako Ellie, která si stále uchovala svoji dětskou otevřenost a důvěřivost. Opravdu je připravená riskovat,